

Een "originele" receptie :

Een burgemeesterlijke speech in het... Chinees !

Veel "tchings,, en "tchangs,,...

Zondag jl. hebben we ons waarlijk geamuseerd op het stadhuis, naar aanleiding van de receptie van de Chinese artisten van de Opera van Peking, die tijdens het afgelopen week-end optraden in de Kurzaal.

We hebben, twee jaar geleden, reeds Russisch horen praten in de raadszaal, naar aanleiding van het bezoek van een groep Russische basket-ball spelers.

Maar het Chinees gezelschap heeft ons nog meer getroffen, want die Chinezen praten niet alleen een verbazend ingewikkelde taal, maar ze hebben van die nette maniertjes over zich, dat men hen werkelijk sympathiek moet vinden.

Deze receptie, die geleid werd werd door dhr Van Glabbeke, werd nog bijgewoond door dhrn Quaghebeur, -schepen; De Ramée, Kurzaaluitbater; Porta, Degrave, Boudolf, Lauwereins, Vanhoorne, Daems, gemeenteraadsleden.

Op het ogenblik dat de burgemeester zijn speech wilde aanvangen, werd er eerst van gedachten gewisseld in welke taal de burger vader zou spreken. Het Engels of het Frans ?

Dan maar het Frans.

Doch een zeer vriendelijke Chinees, met die eeuwig glimlachende oogjes, boog heel fijntjes en heel delicaat en zei dat hij zou optreden als tolk.

Bon.

«Heren raadsleden, dames en heren», zo begon de burgemeester.

En daar klonken tchings en tchangs door de lucht bij wijze van vertaling.

De Chinese dames en heren, die achter de receptietafel hadden post gevat, glimlachten eveneens bestendig.

't Is niet zonder reden dat China het «land van de glimlach» is.

Ge hebt de indruk dat ze nog al glimlachend tegen U zouden zeggen dat ze liever Uw hielen dan uw tenen zien...

Maar enfin, 't was een zeer goemoedelijke receptie, die opperbest verliep.

OOSTENDSE LOF OVER CHINESE KUNST

Dhr Van Glabbeke zwaaide, weliswaar na elke zin telkens onder-

broken, de lof van het Chinese volk, dat zich door de eeuwen heen steeds onderscheiden heeft op gebied van kunstzin en scheepvaart.

Er werd herinnerd aan het bestaan van de «Oostendse Compagnie» die eveneens naar China trok om er waardevolle voorwerpen te kopen en deze naar onze streken te brengen.

In het huis van James Ensor kon men aldus onder meer prachtige Chinese vazen bemerken, die ongetwijfeld meermaals een bron van inspiratie vormden voor de Oostendse meester.

Hoe kon het anders, of onze burgemeester moest naderhand ook nog vertellen, dat de Chinese bezoekers zich in het... voorlopig stadhuis van Oostende bevonden. Gelukkig dat het nieuw stadhuis er bijna staat !

Ten slotte wees dhr Van Glabbeke op de edele zending van de Chinese groep, die door hun kunst, zinnig optreden, medehelpen aan het vestigen van een grote vredesband onder de volkeren.

Hierop was het de beurt aan de heer Chang Chi Hsiang, directeur van de opéra van Peking, die weer al in die klankvolle taal, dankte voor het gul onthaal.

Het gulden boek werd getekend, eveneens met Chinese krabbels en krulletjes, waarna de erewijn werd gedronken.

Dit alles, met de onverstoorbare Chinese glimlach !